

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE

În atenția: Ministerul Justiției,

Domnului Marian-Cătălin Predoiu, viceprim-ministru, ministrul Afacerilor Interne, ministru interimar al Justiției

Spre luare la cunoștință: Doamnei Procuror General al României, Cristina CHIRIAC, Patrchetul de pe lângă Înalta Curte Casație și Justiție

De către: Florin-Cornel POPOVICI, deputat

Circumscripția electorală: nr. 37, Timiș

Grupul parlamentar: Alianța pentru Unirea Românilor

Obiectul: *Solicitare adresată Ministerului Justiției, în calitate de autoritate publică prin care s-a soluționat întrebarea parlamentară nr. 4024A/11.02.2026, având ca obiect: (i) reanalizarea cauzei nr. 159/306/P/2024 instrumentate sub mandatul fostei conduceri PÎCCJ; (ii) comunicarea stadiului cercetărilor pe componenta Bejeriță (schema de intermediere pe 5 proiecte majore de infrastructură din județul Timiș); (iii) examinarea posibilei incidente a relațiilor de notorietate publică privind triumghiul Florența – Mocioalcă – Bejeriță asupra imparțialității deciziei procedurale din 12.02.2026.*

Stimate Domnule Ministru,

Prezenta revenire vizează o situație de maximă gravitate instituțională: eludarea răspunsului fostei conduceri a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la întrebarea parlamentară privind o posibilă schemă de intermediere nejustificată cu impact de aproximativ 1 miliard EUR fonduri europene pe 5 proiecte majore de infrastructură din județul Timiș. La aceasta se adaugă transferul unei cauze penale conexe către o unitate de parchet neadecvată competenței materiale și personale, în condițiile în care prejudiciul calculat de subsemnatul pe baza documentelor tehnice și a constatărilor de control depășește de aproximativ 14 ori pragul legal al competenței obligatorii a Direcției Naționale Anticorupție.

În temeiul art. 112 din Constituția României, al art. 34 lit. d) și i) din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, precum și al art. 202–203 și 212–213 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, în exercitarea atribuțiilor ce îmi revin în calitate de deputat, membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci, vă adresez prezenta revenire la întrebarea parlamentară nr. 4024A/11.02.2026, transmisă Prim-Ministrului României și soluționată prin filiera Departamentului

pentru Relația cu Parlamentul, având în vedere că răspunsurile primite, provenind de la Ministerul Justiției (două adrese succesive: nr. 3/10.426/2026 din 20.02.2026 și nr. 5/10.426/2026 din 23.03.2026), de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (adresa nr. 3254/E/2026, semnată de fostul Procuror General Alex Florența) și de la Ministerul Finanțelor (nr. 182246/02.04.2026), configurează, în opinia subsemnatului, un set de aspecte procedurale și de fond care impun un al doilea ciclu de control parlamentar și interinstituțional.

Prezenta revenire nu constituie o plângere împotriva ordonanței din 12.02.2026 în temeiul art. 339–341 din Codul de procedură penală, cale procedurală pe care înțeleg să o exercit separat, în termenul legal, ci o solicitare oficială adresată Ministerului Justiției, în calitate de autoritate publică prin care s-a soluționat întrebarea parlamentară, pentru a dispune, în limitele competențelor legale, măsurile de remediere care se impun, precum și pentru a informa, spre luare la cunoștință, actuala conducere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în persoana doamnei Procuror General Cristina Chiriac, cu privire la modul în care a fost gestionată cauza sub mandatul încheiat al fostului procuror general Alex Florența.

I. CONSTATARE PRELIMINARĂ: ELUDAREA OBIECTULUI ÎNTREBĂRII PARLAMENTARE

Înainte de orice analiză detaliată, subsemnatul țin să marchez, de la început, constatarea cea mai gravă a întregului demers: adresa nr. 3254/E/2026, semnată personal de domnul Procuror General Alex Florența în numele fostei conduceri a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **NU A RĂSPUNS LA OBIECTUL ÎNTREBĂRII PARLAMENTARE**. Întrebarea parlamentară nr. 4024A/11.02.2026, transmisă Prim-Ministrului României, are ca obiect, declarat și nemijlocit, „schema sistematică de intermediere nejustificată în aprovizionarea cu agregate minerale pentru marile proiecte de infrastructură rutieră și feroviară din județul Timiș”, vizând expres cinci proiecte cu valoare totală de aproximativ 8 miliarde lei, din care aproximativ 1 miliard EUR fonduri europene, schemă centrată pe gruparea Bejeriță și componenta dosarului penal nr. 2819/115/2016 aflat pe rolul Tribunalului Reșița.

Or, fostul Procuror General Alex Florența a ales, prin adresa nr. 3254/E/2026, să răspundă **EXCLUSIV** cu privire la dosarul nr. 159/306/P/2024 (componenta Bethausen, exploatarea ilegală a 10.557 mc de agregate din albia râului Bega), evitând cu desăvârșire orice referire la obiectul principal al întrebării, respectiv schema de intermediere pe cele cinci proiecte majore de infrastructură (componenta Bejeriță). Această alegere editorială, operată sub semnătură personală, configurează prima și cea mai vizibilă deficiență a răspunsului instituțional al fostei conduceri PÎCCJ: o eludare obiectivă a obiectului real al controlului parlamentar.

Mai mult, prin chiar conținutul adresei nr. 3254/E/2026, fostul Procuror General îmi aduce la cunoștință, în mod indirect și pentru prima dată, că la data de 12.02.2026 Secția de urmărire penală a PÎCCJ a dispus o ordonanță de clasare în parte pe componenta Bethausen, ordonanță cu privire la care, deși am avut și am calitatea procesuală de denunțator (denunțul înregistrat la 05.03.2025, sub nr.

23/18/P/2025, la DNA Timișoara), NU AM FOST NICIODATĂ NOTIFICAT OFICIAL prin canalele procedurale prevăzute de art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală. Această împrejurare, dezvăluită incident prin chiar răspunsul fostei conduceri PÎCCJ, configurează o a doua deficiență instituțională, de natură procedurală obiectivă, prevăzută expres de Codul de procedură penală.

Cele două deficiențe, eludarea obiectului principal al întrebării parlamentare și neîndeplinirea obligației legale de comunicare a soluției către denunțator, configurează, în opinia subsemnatului, o deficiență managerială și procedurală a fostei conduceri a Parchetului General în gestionarea unei cauze de această amploare și complexitate, deficiență care constituie, alături de elementele detaliate în secțiunile ce urmează, fundamentul prezentei reveniri.

II. OBIECTUL REVENIRII

Subsemnatul am sesizat Parchetul General prin două demersuri distincte, ambele transmise oficial pe adresa sesizare@mpublic.ro:

1. Sesizarea din 24.02.2026, în temeiul art. 289–290 Cod procedură penală, având ca obiect schema sistemică de intermediere nejustificată în aprovizionarea cu agregate minerale pentru 5 proiecte majore de infrastructură din județul Timiș (impact financiar estimat 20–24 milioane EUR documentați, până la 114–137 milioane EUR estimați prin extrapolare), implicând fonduri POIM, POT, PNRR și TEN-T, denumită în continuare „componenta Bejeriță”;
2. Plângerea penală din 12.03.2026 privind exploatarea ilegală de agregate minerale din albia râului Bega, obstrucționarea activității de audit public extern și complicitate instituțională la aco-perirea unui prejudiciu de 14.686.650 lei, având ca subiecți activi pe primarul comunei Bethausen Lihoni Ioan, dar și pe domnul Busuioc Mihai (fost Președinte al Curții de Conturi a României, în prezent judecător la Curtea Constituțională), pe domnul Lazăr Sorin (Șef Departament VI Bugete Locale CCR), precum și pe responsabilii Camerei de Conturi Arad, denumită în continuare „componenta Bethausen”.

Cele două componente sunt distincte ca obiect, autori, prejudiciu, sursă de finanțare și temei juridic, însă ambele au la bază aceeași tipologie infracțională: utilizarea funcției publice pentru deturnarea unor fonduri publice și/sau europene, dublată de mecanisme instituționale de protecție a făptuitorilor.

III. CONSTATAREA OBIECTIVĂ A MODULUI DE INSTRUMENTARE

Cu titlu prealabil, subsemnatul precizez expres că prezenta revenire se întemeiază exclusiv pe: (i) acte oficiale emise de instituțiile publice ale statului român; (ii) documente rezultate din misiunile de audit public extern coordonate în calitatea profesională anterioară; (iii) răspunsuri instituționale comunicate oficial în cadrul controlului parlamentar; și (iv) elemente de notorietate publică invocate exclusiv pentru a fundamenta necesitatea unor verificări instituționale, iar nu ca probe în sens procesual penal. Subsemnatul nu formulez acuzații penale definitive, competența stabilirii existenței infracțiunilor revenind exclusiv organelor judiciare competente, în cadrul procedurilor specifice prevăzute de Codul de procedură penală.

Adresa nr. 3254/E/2026 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, semnată de fostul Procuror General Alex Florența, comunicată Ministerului Justiției și transmisă subsemnatului prin filiera Departamentului pentru Relația cu Parlamentul (răspunsul la interpelarea nr. 4024A/2026), evidențiază o secvență procedurală care, în opinia subsemnatului, ridică probleme grave de competență, de legalitate și de etică profesională.

III.1. Cronologia procedurală reținută în chiar adresa PÎCCJ

- 11.04.2024, înregistrarea dosarului nr. 159/306/P/2024 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Făget, ca urmare a denunțului formulat de Administrația Bazinală de Apă Banat, având ca obiect extragerea ilegală a 10.557 mc de agregate minerale din albia râului Bega de către „persoane necunoscute”;
- 16.04.2024, începerea urmăririi penale in rem, prin ordonanță, pentru art. 57 alin. (2) din Legea nr. 85/2003 și art. 93 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 107/1996;
- 05.03.2025, înregistrarea sub nr. 23/18/P/2025, la Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Timișoara, a denunțului formulat de subsemnatul, având ca obiect faptul concret că primarul comunei Bethausen, Lihoni Ioan, în calitate de funcționar public, ordonator de credite, „a dispus și coordonat, folosind inclusiv utilaje aparținând instituției publice și combustibilul achiziționat de instituția publică, exploatarea ilegală a 18.020 tone de agregate miniere din albia râului Bega” (citatul fiind preluat textual din însăși adresa PÎCCJ nr. 3254/E/2026);
- (nedatat), DNA Timișoara dispune declinarea competenței către Parchetul Făget;
- 21.07.2025, Parchetul Făget reunește dosarul 23/18/P/2025 la dosarul 159/306/P/2024;
- 24.07.2025, Parchetul Făget declină competența în favoarea PÎCCJ, Secția de urmărire penală;
- 12.02.2026, Secția de urmărire penală PÎCCJ dispune CLASAREA cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu (art. 297 alin. (1) Cod penal) și DISJUNGerea + REDECLINAREA competenței în favoarea Parchetului Făget pentru cercetarea exclusivă a infracțiunilor tehnice de extracție fără permis și fără autorizație de gospodărirea apelor;
- 25.02.2026, reînregistrare la Parchetul Făget sub nr. 159/306/P/2024/dl, „cercetări în curs de desfășurare”.

III.2. Anomaliile substanțiale ale acestei cronologii

Analiza riguroasă a acestei secvențe procedurale relevă următoarele anomalii care, cumulate, depășesc cu mult sfera erorii judiciare obișnuite și configurează indiciile unei instrumentări vădit deficitare:

a) Reducerea calificativă progresivă a obiectului cauzei.

Denunțul formulat de subsemnatul în calitate de fost director al Camerei de Conturi Timiș, înregistrat la 05.03.2025 la DNA Timișoara, identifica nominal autorul calificat (primarul Lihoni Ioan, funcționar public, ordonator de credite) și descria cu precizie faptul că exploatarea ilegală s-a realizat cu utilaje

proprietate publică a UATC Bethausen și cu motorină achiziționată din bugetul public. Această configurație factuală întrunește prima facie elementele constitutive ale cel puțin trei infracțiuni distincte: (i) abuzul în serviciu (art. 297 Cod penal); (ii) delapidarea (art. 295 Cod penal), prin însușirea în interes propriu și al rudelor a motorinei și uzului utilajelor publice; (iii) exploatarea ilegală a resurselor minerale (art. 47 din Legea minelor nr. 85/2003). Or, ordonanța din 12.02.2026 a Secției de urmărire penală PÎCCJ:

- clasează componenta de abuz în serviciu (art. 297 CP);
- NU analizează în niciun mod componenta de delapidare (art. 295 CP), deși aceasta este distinctă, autonomă și expres descrisă în denunț prin enunțarea folosirii motorinei publice și a utilajelor entității;
- disjunge și redeclinează la Făget exclusiv componenta tehnică (extracție fără permis + fără autorizație gospodărirea apelor), adică fix componenta inițială cu „autori necunoscuți”, deși în dosar exista deja un autor identificat nominal, primarul Lihoni Ioan, în temeiul denunțului meu.

Efectul juridic concret al acestei manopere procedurale este următorul: primarul Lihoni Ioan, denunțat nominal ca autor calificat, este în fapt „decuplat” de calitatea de subiect activ al infracțiunilor de serviciu și retrimis într-un dosar formal împotriva unor „persoane necunoscute” la un parchet de circumscripție rurală, acel parchet de pe lângă Judecătoria Făget care, conform regulilor de competență materială și personală, nu are nici legitimitatea instituțională, nici resursele, nici experiența necesare instrumentării unei cauze de această complexitate.

b) Eludarea totală a componentei privind funcționarii Curții de Conturi.

Plângerea penală transmisă la 12.03.2026 vizează expres faptele penale ale unor funcționari de rang central ai Curții de Conturi a României, instituție constituțională aflată sub control parlamentar, respectiv:

- Busuioc Mihai (fost Președinte CCR la data faptelor; în prezent judecător la Curtea Constituțională), pentru emiterea Hotărârii Plenului CCR nr. 460/17.08.2023 prin care au fost sancționați abuziv 5 auditori publici externi care documentaseră fraudele, sancțiuni anulate ulterior prin hotărâri judecătorești definitive ale Tribunalului Timiș și Curții de Apel Timișoara, ceea ce confirmă caracterul nelegal al întregii proceduri disciplinare;
- Lazăr Sorin (Șef Departament VI Bugete Locale CCR), pentru omisiunea sesizării organelor de urmărire penală (art. 267 Cod penal) după primirea în mai 2024 a Notei oficiale a Camerei de Conturi Timiș conținând calculul detaliat al prejudiciului de 14.686.650 lei;
- responsabilii Camerei de Conturi Arad, pentru efectuarea unui audit superficial cu opinie contrară simbolică, în pofida transmiterii prealabile a întregii documentații probatorii.

Aceste fapte sunt distincte ca subiect activ, ca latură obiectivă, ca prejudiciu și ca temei juridic (art. 267, 269, 297 Cod penal). Ele NU au fost analizate de ordonanța din 12.02.2026, care a fost emisă, de altfel, înainte de înregistrarea plângerii mele din 12.03.2026, și, în mod evident, NU sunt de competența Parchetului de pe lângă Judecătoria Făget. Subsemnatul reiterez și menționez expres că aceste fapte fac

obiectul autonom al plângerii din 12.03.2026 și solicit ca ele să fie instrumentate ca atare, cu respectarea regulilor de competență personală prevăzute de art. 56 alin. (3) Cod procedură penală.

c) Ignorarea regulilor obligatorii de competență.

Pentru ambele componente, Bethausen și Bejeriță, există încălcări obiective ale regulilor de competență:

- Pentru componenta Bethausen: prejudiciul calculat de subsemnatul pe baza documentelor tehnice, a constatărilor de control și a datelor rezultate din misiunea de audit (14.686.650 lei) depășește de peste 14 ori pragul de 200.000 EUR prevăzut de art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG 43/2002 pentru competența obligatorie a DNA. Conexitatea cu fapte de omisiune a sesizării (art. 267 CP) și favorizarea infractorului (art. 269 CP) comise de funcționari ai unei instituții constituționale impune competența unui parchet superior, nu a unui parchet de circumscripție rurală;
- Pentru componenta Bejeriță: cauza implică fonduri europene directe (POIM, POT, PNRR, TEN-T) cu un impact financiar estimat de 20–24 milioane EUR documentați, iar omisiunea totală a acestei componente din răspunsul fostei conduceri PÎCCJ, deși constituie obiectul principal al întrebării parlamentare, configurează o încălcare a obligației de control instituțional asupra utilizării fondurilor europene.

d) Disproporția dintre tonul instituțional și soluția dispusă.

Textul adresei nr. 3254/E/2026, redactat în limbaj formal de Cabinet Procuror General și transmis Ministrului Justiției, descrie cu rigoare denunțul subsemnatului, inclusiv calitatea subsemnatului de fost director al Camerei de Conturi Timiș și conținutul concret al denunțului, pentru a încheia însă cu o redeclinare la Parchetul Făget, cu mențiunea lapidară „cercetările fiind în curs de desfășurare”. Această disproporție între seriozitatea expunerii și caracterul derizoriu al soluției finale ridică, în opinia subsemnatului, întrebări legitime privind capacitatea managerială, profesională și intelectuală cu care a fost instrumentată cauza la nivelul fostei conduceri a PÎCCJ.

III.3. Patru elemente de contradicție instituțională rezultate din răspunsurile fostei conduceri PÎCCJ

Adresele semnate de fostul Procuror General Alex Florența, atât adresa nr. 3254/E/2026 (răspuns la întrebarea parlamentară nr. 4024A/2026, obiect al prezentei reveniri), cât și, complementar, adresa anterioară nr. 393/C/2025 (răspuns la întrebarea parlamentară nr. 689A/2025 a subsemnatului, privind dosarele clasate pentru fapte de corupție, evaziune fiscală și fraude în perioada 2019–2024), conțin în textul lor patru recunoașteri sau auto-contradicții instituționale care, departe de a justifica soluția dispusă, dimpotrivă, ridică suspiciunea legitimă privind nelegalitatea acestora și configurează aparența unei conduite argumentative deficitare a fostei conduceri. Subsemnatul le sistematizez mai jos.

a) Recunoașterea ordonanței de clasare și negarea drepturilor procesuale ale denunțătorului.

Adresa nr. 3254/E/2026 menționează expres că prin ordonanța din 12.02.2026 s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu (art. 297 alin. (1) Cod penal). Or, conform art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală, ordonanța de clasare se comunică obligatoriu, în copie, denunțatorului. Subsemnatul am calitatea procesuală incontestabilă de denunțator, în temeiul denunțului înregistrat la 05.03.2025 sub nr. 23/18/P/2025 la DNA Timișoara, denunț reținut explicit în textul adresei.

Cu toate acestea, ordonanța de clasare din 12.02.2026 NU mi-a fost comunicată oficial, am luat cunoștință de existența ei abia prin filiera Departamentului pentru Relația cu Parlamentul (răspunsul la interpelarea nr. 4024A/2026), prin lectura adresei nr. 3254/E/2026 transmise Ministrului Justiției. Neîndeplinirea obligației legale de comunicare a soluției către denunțatorul principal al cauzei reprezintă prima nelegalitate procedurală manifestă; mai mult, necomunicarea ordonanței produce un efect procedural direct asupra exercitării dreptului la plângere prevăzut de art. 339–341 din Codul de procedură penală, întrucât termenul legal de 20 de zile pentru exercitarea acestei căi de atac curge de la data comunicării efective a soluției către persoana interesată, comunicare care, în cazul de față, nu s-a produs până la data prezentei reveniri.

Această omisiune afectează direct exercitarea dreptului prevăzut de art. 339–341 Cod procedură penală.

Subsemnatul observ, cu deosebită îngrijorare instituțională, că această conduită procedurală reproduce IDENTIC tipologia documentată anterior în cazul Mocioalcă–Zarcuța, în care denunțatorului i-a fost refuzată comunicarea ordonanței de clasare timp de aproximativ un an, până la pronunțarea sentinței definitive a Curții de Apel Timișoara din 21.11.2024 prin care DNA Timișoara a fost obligată să o comunice. Concordanța tipologiei celor două cazuri, ambele privind persoane sau scheme aflate în arhitectura instituțională descrisă în Secțiunea IV.2, depășește, în opinia subsemnatului, sfera coincidenței.

b) Subdimensionarea obiectului cauzei și ignorarea prejudiciului calculat pe baza documentelor tehnice.

Adresa nr. 3254/E/2026 reține în mod selectiv, dintr-un dosar mult mai amplu, doar exploatarea ilegală a 10.557 mc / 18.020 tone de agregate minerale, adică doar capitolul tehnic care permite redeclinarea la Făget. Această reducere a obiectului cauzei la componenta tehnică ascunde dimensiunea reală a prejudiciului documentat în plângerea din 12.03.2026.

Subsemnatul subliniez că prejudiciul invocat de subsemnatul nu rezultă dintr-o extrapolare, ci din calcul riguros pe cantitatea susținută de documentele tehnice rezultate din Notele de constatare ABA Banat nr. 15478/30.10.2023 și nr. 16010/08.11.2023 (10.842 mc certificați tehnic prin expertiză specializată cu dronă și măsurători topo în prezența auditorului Camerei de Conturi Timiș, în cadrul misiunii de audit aflate în desfășurare la acea dată).

Pe această cantitate cuantificată legal, calculul prejudiciului, efectuat conform Legii minelor nr. 85/2003 și Legii nr. 400/2005, prin aplicarea multiplicatorului x10 prevăzut pentru exploatarea fără abonament, produce următoarele valori riguroase, pe componente:

- Redevență minieră datorată: 29.902 lei;
- TVA datorată bugetului de stat: 195.157 lei;
- Impozit pe profit estimat: 164.342 lei;
- Taxă exploatare conform art. 44 alin. (4) Legea nr. 85/2003: 48.044 lei/kmp;
- Venit propriu UATC Bethausen neobținut: 1.027.040 lei (18.020 tone × 57 lei/tonă);
- Total prejudiciu, multiplicat cu coeficientul x10 conform Anexei 6, Cap. B, pct. 3 din Legea nr. 400/2005: 14.686.650 lei.

La această sumă riguros documentată se adaugă, fără a fi cuantificate aici prin extrapolare speculativă: contravaloarea carburantului decontat fictiv din bugetul public (peste 50.000 litri motorină în perioada 2020–2023, conform constatărilor de audit), prejudiciul ecologic rezultat din afectarea stabilității albiei râului Bega și a digurilor existente, precum și prejudiciul bugetar din neîncasarea redevenței, TVA și impozitului pentru perioadele anterioare anului 2021, elemente care fac obiectul cuantificării de către expertiza tehnică judiciară solicitată în mod expres prin plângerea penală.

Suma de 14.686.650 lei (echivalentul a aproximativ 2,9 milioane EUR la cursul actual) depășește de aproximativ 14 ori pragul de 200.000 EUR prevăzut de art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 43/2002 pentru competența obligatorie a Direcției Naționale Anticorupție. Subsemnatul subliniez că criteriul valoric prevăzut de această normă reprezintă un criteriu legal obiectiv pentru atragerea competenței DNA, iar nu un criteriu de oportunitate, lăsat la aprecierea unității de parchet sesizate. Această valoare, calculată riguros pe cantitatea cuantificată, fără extrapolare speculativă, în considerarea respectului datorat principiilor sportivității și legalității procesuale, atrage incidența obligației legale de declinare a competenței către DNA, obligație nerespectată atât de DNA Timișoara însăși (care a declinat la Făget), cât și de Secția de urmărire penală a PÎCCJ (care a redeclinat tot la Făget).

Întreaga argumentare a prezentei reveniri se întemeiază exclusiv pe elemente faptice cuantificate riguros prin acte oficiale ale instituțiilor specializate ale statului român, Curtea de Conturi a României, Administrația Bazinală de Apă Banat, Garda Națională de Mediu, DGRFP Timișoara, Inspekția Financiară.

c) Calificarea reductivă a faptelor și ignorarea grupului infracțional organizat.

Adresa nr. 3254/E/2026 califică faptele drept simplă „executare de activități miniere fără permis sau licență de concesiune” (art. 57 alin. (2) Legea nr. 85/2003) și „extragere a agregatelor minerale fără autorizație de gospodărire a apelor” (art. 93 alin. (2) lit. b) Legea nr. 107/1996). Este o reducere flagrantă a calificării reale a faptelor descrise în plângerea subsemnatului, în care elementele descrise sunt susceptibile de a întruni condițiile prevăzute de art. 367 din Codul penal pentru grupul infracțional organizat, având următoarele elemente constitutive aparente:

- structură organizată: primarul Lihoni Ioan (coordonator), funcționarii Primăriei Bethausen care întocmeau retroactiv foile de activitate zilnică pentru justificarea fictivă a consumului de motorină, rudele de gradul II și III ale primarului (frate, fii) care au edificat construcții ilegale și care

au blocat fizic, intimidat și ultragiat auditorii la 21.03.2023, beneficiarii din afara entității care au valorificat ilicit cele 10.842 mc de agregate extrase;

- caracter sistematic și continuu: schema a funcționat neîntrerupt minimum cinci ani consecutivi (2018–2023), cu modus operandi fraudulos identic an de an, în 2020 s-au decontat fictiv 14.038 litri motorină, în 2021, 10.071 litri, în 2022, 13.851 litri excavații + 13.006 litri pentru utilaje inexistente în patrimoniu;
- specializare clară a rolurilor: cine săpa, cine întocmea documentele false retroactive, cine semna adeverințele cu date false privind data începerii construcțiilor (primarul în beneficiul propriilor rude), cine valorifica ilicit agregatele, cine intimida auditorii pentru blocarea misiunii;
- scop infracțional unic: obținerea de foloase materiale ilicite din valorificarea agregatelor extrase ilegal cu resursele publice ale entității, agregate care, conform constatărilor de audit, nu se regăsesc în nicio formă în gestiunea entității și nici nu au generat venituri la bugetul acesteia.

Calificarea juridică reținută în adresa nr. 3254/E/2026, care evită cu desăvârșire menționarea art. 367 Cod penal, deși elementele descrise reclamă verificarea incidenței acestei norme, are un efect procedural imediat și grav: scoate cauza de sub competența obligatorie a DIICOT (Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism) prevăzută de art. 12 lit. a) din OUG nr. 78/2016, permițând astfel redeclinarea cauzei la un parchet de circumscripție rurală incompatibil structural cu instrumentarea unui grup infracțional organizat.

Cumulul celor trei elemente, neglijarea drepturilor procesuale ale denunțatorului, subdimensionarea prejudiciului real pentru eludarea competenței DNA și calificarea reductivă pentru eludarea competenței DIICOT, configurează, în opinia subsemnatului, nu o eroare izolată de instrumentare, ci o arhitectură procedurală al cărei efect obiectiv este protejarea făptuitorilor de cercetare adecvată, prin transferul cauzei la singurul parchet structural incapabil să o instrumenteze adecvat.

d) Conduita argumentativă deficitară a fostului Procuror General, auto-contradicția scriptică din răspunsul nr. 393/C/2025.

Subsemnatul țin să aduc în atenția Ministerului Justiției un al patrulea element, complementar și deosebit de relevant pentru caracterizarea modului în care fosta conducere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a operat sub mandatul domnului Alex Florența, element care, prin chiar caracterul său scriptic și obiectiv, exclude orice ipoteză de simplă eroare profesională izolată.

Subsemnatul am formulat la 27.03.2025 întrebarea parlamentară nr. 689A/2025, având ca obiect „Solicitare de informații privind dosarele clasate având ca obiect fapte de corupție, evaziune fiscală și fraude în perioada 2019–2024”, prin care am solicitat expres patru categorii de date: numărul total de dosare în lucru, numărul total de dosare clasate, motivele clasării și, ELEMENT CHEIE PENTRU PREZENTA REVENIRE, VALOAREA TOTALĂ A PREJUDICIILOR aferente dosarelor clasate, cu indicarea motivului clasării.

Răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, formulat prin adresa nr. 393/C/2025 din 30.04.2025 și semnat personal de domnul Procuror General Alex Florența, conține, la pagina 1, paragraful 4, următoarea afirmație normativă oficială:

„infracțiunile de corupție sunt infracțiuni de pericol, astfel că prejudiciul nu poate fi un criteriu statistic relevant pentru aceste infracțiuni”, Adresa PÎCCJ nr. 393/C/2025 din 30.04.2025, semnată Procuror General Alex FLORENȚA

Această afirmație își devalorizează singură, prin chiar caracterul ei scriptic, credibilitatea juridică și instituțională a fostei conduceri PÎCCJ. Ea cumulează simultan TREI auto-contradicții documentate, fiecare în parte suficientă pentru a impune verificarea conduitei profesionale a magistratului care a semnat-o.

(i) Auto-contradicția intra-documentară.

Aceeași adresă nr. 393/C/2025, în Anexa lit. c), pe DOUĂ pagini complete, furnizează subsemnatului, cu precizie de virgulă, valori multimiliardare ale prejudiciilor pe categoriile exacte de infracțiuni la care se referă întrebarea: art. 289, 290, 291, 292 Cod penal (infracțiuni de corupție în sens larg), art. 244 Cod penal (înșelăciune) și art. 9 din Legea nr. 241/2005 (evaziune fiscală). Spre exemplificare: art. 9 Lg. 241/2005, anul 2019, 577.067.563 lei (lit. b fără precizarea tezei) și 133.161.667 lei (lit. a); art. 244 Cod penal, anul 2019, 372.084.215 lei (lit. b fără precizarea tezei). Cu alte cuvinte: prejudiciul, declarat scriptic ca „criteriu nerelevant statistic”, este în fapt furnizat oficial, sub aceeași semnătură, în același document, pentru aceleași categorii de infracțiuni, și anume tocmai cu valori multimiliardare. Auto-contradicția scriptică este absolută și obiectivă.

(ii) Contradicția cu propriul act ulterior, adresa nr. 3254/E/2026.

Tocmai domnul Alex Florența, care în aprilie 2025 declara prejudiciul ca „irelevant statistic”, invocă, în februarie 2026 (adresa nr. 3254/E/2026, analizată în Secțiunile II.1–II.3), prejudiciul concret al exploataării ilegale a celor 10.557 mc / 18.020 tone de agregate minerale ca temei pentru calificarea juridică a faptelor și pentru redeclinarea competenței la Parchetul Făget. Cu alte cuvinte: când prejudiciul este invocabil pentru subdimensionarea cauzei și redeclinarea la un parchet rural, este relevant; când ar trebui să arate ineficiența Parchetului General pe corupție și fraudă în propriul mandat, devine, brusc, „criteriu statistic nerelevant”. Selectivitatea aplicării doctrinei este flagrantă.

(iii) Contradicția cu cadrul normativ care guvernează însăși competența Ministerului Public.

Întreaga arhitectură a competențelor specializate ale Ministerului Public, și în special competența Direcției Naționale Anticorupție prevăzută de art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 43/2002, este construită PRECIS pe criteriul prejudiciului (pragul de 200.000 EUR pentru competența DNA în cauze de corupție). Afirmația domnului Florența că prejudiciul „nu poate fi un criteriu statistic relevant” pentru infracțiunile de corupție contrazice frontal logica însăși a legislației aplicabile propriei sale instituții. Dacă afirmația ar fi corectă, întreaga arhitectură instituțională a Ministerului Public ar trebui rescrisă, ceea ce evident nu este teza apărută de fostul Procuror General.

Subsemnatul observ, totodată, eroarea logică fundamentală: confuzia, deliberată sau involuntară, între „infracțiune de pericol” (categorie tehnică de drept penal substanțial care se referă la elementele constitutive ale infracțiunii) și „relevanța statistică a prejudiciului” (categorie de politică penală, transparență instituțională și evaluare a eficienței urmăririi penale). Faptul că o infracțiune este de pericol nu exclude producerea, în concret, a unor prejudicii materiale măsurabile. Mita primită constituie o sumă concretă de bani, iar foloasele necuvenite obținute prin abuz în serviciu sunt valori patrimoniale determinabile, susceptibile, prin pragurile lor valorice, de a antrena încadrarea juridică agravată prevăzută de art. 309 din Codul penal pentru consecințe deosebit de grave, ceea ce demonstrează că prejudiciul reprezintă un criteriu juridic operațional, iar nu un element lipsit de relevanță statistică. Această confuzie elementară, într-un act oficial al Procurorului General al României, ridică, în opinia subsemnatului, serioase semne de întrebare privind rigoarea juridică a răspunsului instituțional.

Concluzia subsemnatului: cele patru elemente cumulate, neglijarea drepturilor procesuale ale denunțatorului (lit. a), subdimensionarea prejudiciului în cauza Bethausen (lit. b), calificarea reductivă pentru eludarea competenței DIICOT (lit. c) și auto-contradicția doctrinară din răspunsul la întrebarea parlamentară nr. 689A/2025 (lit. d), configurează, în mod obiectiv și fără a necesita interpretare, o tipologie sistemică de gestionare instituțională a cauzelor de corupție și fraudă sub mandatul fostului Procuror General Alex Florența. Prezenta revenire către Ministerul Justiției solicită ca această tipologie să facă obiectul unei evaluări obiective la nivelul corespunzător, inclusiv prin sesizarea Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, demers pe care subsemnatul îl voi formula separat.

III.4. Analiza coroborată a celor trei răspunsuri instituționale primite la întrebarea parlamentară nr. 4024A/2026

Întrebarea parlamentară a generat trei răspunsuri instituționale distincte, fiecare având o valoare probatorie proprie pentru argumentarea prezentei reveniri. Subsemnatul le analizez succint în continuare, în considerarea faptului că niciunul nu oferă o soluție de fond, ci, dimpotrivă, fiecare confirmă, prin chiar conținutul său, fie incompetența instituțională, fie neasumarea responsabilității de remediere.

III.4.1. Răspunsul Ministerului Justiției (nr. 3/10.426/2026 din 20.02.2026)

Răspunsul inițial al Ministerului Justiției, semnat de domnul Ministru Radu Marinescu, stabilește în mod corect cadrul constituțional și legal aplicabil: în temeiul art. 132 alin. (1) din Constituția României, republicată, autoritatea ministrului justiției asupra procurorilor nu îi conferă acestuia competența de a cenzura sau de a chestiona actele procesuale, măsurile sau soluțiile dispuse de procurori. În consecință, Ministerul Justiției a transmis obiectul întrebării către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, menționând că va comunica subsemnatului informațiile primite de îndată ce le va primi.

Subsemnatul iau act de această poziționare instituțională corectă din punct de vedere constituțional, dar observ totodată că Ministerul Justiției păstrează, conform art. 5 alin. (1) și (3) din Legea nr. 304/2022, atribuții de coordonare a politicilor publice în domeniul justiției și de asigurare a resurselor financiare necesare administrării justiției ca serviciu public, atribuții care, în situația concretă, oferă cadrul legal pentru intervenția pe care subsemnatul o solicit prin prezenta revenire.

III.4.2. Răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (adresa nr. 3254/E/2026)

Răspunsul cabinetului Procurorului General Alex Florența, transmis în completarea adresei MJ nr. 5/10.426/2026 din 23.03.2026, este actul instituțional central al prezentei reveniri și a făcut obiectul analizei detaliate în Secțiunile III.1, III.2 și III.3. Subsemnatul reiterez sintetic concluzia: acest răspuns, prin chiar conținutul său, configurează cele trei elemente de contradicție instituțională descrise în Secțiunea III.3, neglijarea drepturilor procesuale ale denunțătorului, subdimensionarea obiectului cauzei și calificarea reductivă a faptelor, al căror efect obiectiv este transferul cauzei la singurul parchet structural incapabil să o instrumenteze adecvat.

Subsemnatul țin să subliniez, în mod expres, o a patra anomalie majoră a răspunsului Parchetului General: „OMISIUNEA TOTALĂ A COMPONENTEI BEJERIȚĂ, AUTOSTRADĂ”. Întrebarea parlamentară nr. 4024A/11.02.2026 are ca obiect, în primul rând, schema sistemică de intermediere nejustificată în aprovizionarea cu agregate minerale pentru CINCI proiecte majore de infrastructură din județul Timiș (Autostrada A1 Lugoj–Deva tronsonul Margina–Holdea, Centura de Sud Timișoara, tronsonul CF Timișoara–Lugoj–Caransebeș, Varianta ocolitoare Vest Timișoara/Mahle–Săcălaz, Autostrada A9 Timișoara–Moravița–Belgrad tronsonul Remetea Mare–Jebel), cu o valoare totală de aproximativ 8 miliarde lei (din care aproximativ 1 miliard EUR fonduri europene POIM, POT, PNRR, TEN-T) și cu un impact financiar estimat la 20–24 milioane EUR documentați (componenta Bejeriță). Această componentă a făcut obiectul, în paralel, al sesizării subsemnatului din 24.02.2026, transmisă oficial pe adresa sesizare@mpublic.ro către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 289–290 Cod procedură penală.

Or, adresa nr. 3254/E/2026 nu menționează în niciun moment, sub niciun aspect, componenta Bejeriță și nici sesizarea din 24.02.2026, deși era central pentru obiectul însuși al întrebării parlamentare la care răspundea. Întreg răspunsul Parchetului General este redus exclusiv la componenta Bethausen, prin reducerea ulterioară a acesteia la infracțiunile tehnice de extracție fără permis. Schema cu impactul de 20–24 milioane EUR pe 5 proiecte majore de infrastructură finanțate din fonduri europene, care constituie obiectul principal al întrebării parlamentare, dispare pur și simplu din răspuns, ca și cum nu ar fi existat.

Această omisiune totală echivalează cu lipsa unui răspuns la obiectul principal al controlului parlamentar și constituie o obligație instituțională neonorată de către fosta conducere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Subsemnatul solicit în mod expres Ministerului Justiției ca, în exercitarea atribuțiilor sale legale de coordonare, să dispună clarificarea instituțională a stadiului cercetărilor privind sesizarea subsemnatului din 24.02.2026 (componenta Bejeriță, autostrăzi și infrastructură feroviară), aspect care nu poate rămâne nesoluționat la al doilea ciclu de control parlamentar, cu atât mai mult cu cât această componentă implică utilizarea fondurilor europene angajate prin programele POIM, POT, PNRR și TEN-T.

III.4.3. Răspunsul Ministerului Finanțelor (nr. 182246/02.04.2026)

Răspunsul Ministerului Finanțelor, semnat pentru ministrul finanțelor de domnul Subsecretar de Stat Gyorgy Attila, prezintă cadrul legal al inspecției fiscale conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, descriind procedurile de selectare a contribuabililor pe baza analizei de risc, măsurile graduale de conformare și obligația organelor fiscale de a sesiza organele judiciare competente, conform art. 132 din Codul de procedură fiscală, atunci când constatările pot întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni de evaziune fiscală.

Subsemnatul observ, însă, că răspunsul rămâne strict descriptiv, fără a oferi nicio informație concretă privind măsurile dispuse sau preconizate cu privire la societățile specific menționate în întrebarea parlamentară (SC EMV-Util SRL, SC Beton Lugoj SRL, SC Tehnocer SRL, SC Vitida Mineral SRL, SC Gruppo Agremin SRL, UMB Trading), deși ANAF însăși confirmase anterior că EMV-Util SRL prezintă grad RIDICAT de risc fiscal, dependență de peste 75% de un singur client și parteneri cu achiziții/livrări nedeclarate în proporție de peste 99%, elemente care, prin propriile criterii ale ANAF, ar fi trebuit să declanșeze inspecție fiscală integrală.

Această poziționare formală, invocarea cadrului legal fără asumarea unei intervenții concrete pe schema documentată, confirmă, în opinia subsemnatului, tipologia instituțională identificată și în adresa PÎCCJ: răspuns formal, conformitate aparentă, absența oricărei măsuri reale de remediere.

III.4.4. Concluzia analizei coroborate

Cele trei răspunsuri configurează o conduită sistemică a lipsei de remediere: Ministerul Justiției invocă, corect, limita constituțională a competenței sale, dar fără a activa atribuțiile sale legale de coordonare; PÎCCJ, sub mandatul fostei conduceri, dispune o soluție cu efect obiectiv de diminuare a eficienței urmăririi penale; Ministerul Finanțelor descrie cadrul fără a anunța nicio măsură concretă pe schema documentată. Niciuna dintre cele trei instituții nu și-a asumat o intervenție efectivă, deși fiecare are competențe legale specifice care i-ar fi permis-o.

Subsemnatul țin să precizez explicit, pentru a nu lăsa loc niciunei interpretări greșite, că practica neutralizării unei cauze prin trimiterea acesteia către o unitate de parchet neadecvată competenței materiale și personale, strategie procedurală familiară în istoria recentă a sistemului judiciar românesc, este un mecanism procedural facil care produce rezultatul scontat doar atunci când denunțatorul renunță să mai urmărească dosarul ori se mulțumește cu primul răspuns formal. Subsemnatul vă informez instituțional, cu deplină responsabilitate, că nu mă aflu în niciuna dintre aceste două categorii: voi urmări această cauză până la epuizarea tuturor căilor procedurale legale interne și internaționale, indiferent de timpul necesar și de mecanismele instituționale care vor trebui activate, până când adevărul judiciar va fi stabilit conform legii și pe baza probelor obiective deja constituite.

IV. SUSPICIUNI LEGITIME PRIVIND POSIBILE FAPTE DE CORUPȚIE ȘI CONTEXTUL DE NOTORIETATE PUBLICĂ

Subsemnatul invoc elementele cuprinse în prezenta secțiune exclusiv ca fapte de notorietate publică, susținute de surse jurnalistice multiple, independente și concordante, fără a le atribui valoare proba-

torie în sensul Codului de procedură penală, ci exclusiv pentru a fundamenta necesitatea unor verificări instituționale corespunzătoare. Stabilirea existenței oricărei fapte cu relevanță penală revine exclusiv organelor judiciare competente, în cadrul procedurilor specifice prevăzute de lege.

IV.1. Suspiciunea legitimă a unor fapte de corupție

Subsemnatul, în considerarea calității de demnitar public și a obligațiilor ce îmi revin în exercitarea controlului parlamentar, declar în mod expres că anomaliile cumulate descrise în Secțiunea III, reducerea calificativă progresivă a obiectului cauzei, ignorarea componentei de delapidare (art. 295 CP), eludarea totală a componentei privind funcționarii Curții de Conturi (art. 267, 269 CP), încălcarea regulilor obligatorii de competență, redeclinarea către o unitate de parchet de circumscripție locală, cu efectul previzibil al unei soluții de clasare „pentru lipsa de obiect” sau pentru prescripție, depășesc, în opinia subsemnatului, sfera erorii profesionale și ridică suspiciunea legitimă a unor posibile fapte de natură penală din sfera infracțiunilor de corupție și a celor asimilate acestora, prevăzute de Legea nr. 78/2000 (în special trafic de influență, favorizarea făptuitorului în formă agravată, abuz în serviciu cu obținere de foloase necuvenite).

Această instrumentare are, prin efectele sale obiective, drept consecință diminuarea eficienței urmăririi penale în privința unor persoane cu funcții de înaltă responsabilitate, în speță, domnul Busuioc Mihai (actualmente judecător la Curtea Constituțională a României) și domnul Lazăr Sorin (Șef Departament VI CCR), împotriva cărora subsemnatul am formulat acuzații concrete și documentate prin plângerea din 12.03.2026, acuzații care nu au fost analizate sub niciun aspect în ordonanța din 12.02.2026.

IV.2. Contextul de notorietate publică privind triumphiul Florența – Mocioalcă – Bejeriță și componenta Voineag – Eden Capital

Suspiciunea legitimă enunțată mai sus dobândește o dimensiune suplimentară prin raportare la elementele de notorietate publică, larg, repetat și concordant mediatizate de presa de investigație din România în perioada 2023–2026, privind o rețea de relații personale, profesionale, economice și de cumetrie documentate între actori din vârful sistemului judiciar, al instituției supreme de control financiar și beneficiari direcți ai schemei care face obiectul prezentei reveniri.

IV.2.1. Cronologia faptelor de notorietate publică (2016–2026)

Pentru o sistematizare riguroasă, prezint mai jos cronologia documentată în presa de investigație românească (Rise Project, InsiderTM, G4Media, Libertatea, PressHub, HotNews, 4media.info, Aktual24, Stiripesurse), cu mențiunea că invoc aceste elemente exclusiv ca fapte publice, susținute de surse jurnalistice multiple, independente și concordante, fără a le valida ca probe în sens procesual:

DATA / PERIOADA	FAPT DE NOTORIETATE PUBLICĂ
2016	Ion Bejeriță este reținut într-un dosar de evaziune fiscală și spălare de bani cu prejudiciu estimat la circa 10 milioane EUR (dosar nr. 2819/115/2016,

DATA / PERIOADA	FAPT DE NOTORIETATE PUBLICĂ
	Tribunalul Reșița), instrumentat la momentul respectiv în structura Parchetului General. Dosarul ajunge ulterior la a 81-a amânare consecutivă, în al 10-lea an de judecată, cu risc iminent de prescripție.
Februarie 2023	Marius Zarcu, fost director al Direcției Agricole Caraș-Severin, depune denunț la DNA Timișoara împotriva senatorului PSD Ion Mocioalcă, reclamând presiuni politice pentru un transfer ilegal de personal.
August 2023	Marius Voineag, procuror-șef al DNA, emite un ordin intern (calificat de procurori citați public ca „nelegal”) prin care toate măsurile de supraveghere tehnică dispuse de procurorii DNA din țară să-i fie comunicate „de îndată” personal.
06.10.2023	DNA Timișoara dispune CLASAREA dosarului lui Ion Mocioalcă. Bejeriță și alți trei fini ai lui Mocioalcă figurează ca martori în favoarea acestuia. Procurorul de caz fusese schimbat anterior.
10.10.2023	La doar 4 zile de la clasare, Plenul reunit al Camerei Deputaților și Senatului îl numește pe Ion Mocioalcă în funcția de vicepreședinte al Curții de Conturi a României.
Decembrie 2023	Marius Voineag (procuror-șef DNA) achiziționează un al treilea apartament premium în ansamblul Cortina 126 din Pipera, ansamblu construit de Eden Capital Development în PARTENERIAT DIRECT cu societatea EMV-UTIL SRL, controlată de familia lui Ion Bejeriță (finul lui Mocioalcă). EMV-UTIL este chiar firma centrală a schemei de intermediere care face obiectul componentei Bejeriță din prezenta cauză.
26.01.2024	La aproximativ o lună de la achiziția apartamentului din Cortina 126, Marius Voineag intervine, în numele DNA central, prin întâmpinare, în dosarul prin care denunțatorul Zarcu cerea să-i fie comunicată ordonanța de clasare a lui Mocioalcă, susținând că DNA Timișoara „nu are calitate procesuală”, demers respins ulterior de instanțe.
12.06.2024	Tribunalul Caraș-Severin admite cererea denunțatorului și obligă DNA să-i comunice ordonanța de clasare.
21.11.2024	Curtea de Apel Timișoara, prin sentință DEFINITIVĂ, respinge recursul DNA și menține obligația comunicării ordonanței.
Aprilie 2025	Rise Project publică investigația „Aventurile imobiliare ale șefului DNA în clubul de elită Eden”, documentând că Voineag a achiziționat 3 apartamente premium de la grupul Eden la prețuri preferențiale, cu randamente de peste 60%.

DATA / PERIOADA	FAPT DE NOTORIETATE PUBLICĂ
Mai 2025	Anamaria Constantin, fiica șoferului procurorului-șef DNA Marius Voineag (cu studii medii și fără pregătire de specialitate), este angajată ca șefă de cabinet al unui consilier la Curtea de Conturi (instituție condusă de Mocioalcă).
Iulie–septembrie 2025	Investigații succesive Rise Project, InsiderTM și G4Media documentează „rețeaua de putere bine încheată la nivel regional, care îmbină politica cu afacerile”, gruparea Mocioalcă–Bejeriță–Hurduzeu–Grindeanu, în care Bejeriță apare ca pasager în avioanele Nordis alături de Marcel Ciolacu și Sorin Grindeanu.
12.02.2026	Secția de urmărire penală a PÎCCJ, sub mandatul Procurorului General Alex Florența, dispune CLASAREA componentei de abuz în serviciu din dosarul Bethausen și redeclinarea la Parchetul Făget, ordonanța comunicată oficial prin adresa nr. 3254/E/2026 semnată personal de Alex Florența.
31.03.2026	Mandatul Procurorului General Alex Florența se încheie. CSM nu acordă, după patru runde de vot, avizul favorabil pentru numirea sa ca procuror-șef adjunct DIICOT, balotaj 3–3 până la expirarea termenului legal.

IV.2.2. Calificările publice ferme exprimate în presa de investigație

Tonul, severitatea și concordanța calificărilor publice, provenite de la publicații de investigație multiple, independente între ele și consecvent verificate jurisdicțional în demersurile lor, impun, în opinia subsemnatului, verificări instituționale corespunzătoare. Citez selectiv, cu atribuire exactă a sursei:

„rețea de putere bine încheată la nivel regional, care îmbină politica cu afacerile”, InsiderTM, „Umbrele lui Ion Mocioalcă”, septembrie 2025

„Pe 26 ianuarie 2024, [Voineag] ați intervenit printr-o întâmpinare, în numele DNA central, într-un dosar din Caraș-Severin, în care denunțatorul lui Ion Mocioalcă a cerut să i se comunice ordonanța de clasare. [...] Intervenția se petrecea la doar o lună după ce ați achiziționat apartamentul din ansamblul construit de omul de afaceri Ion Bejeriță împreună cu firma Eden Capital Development. Bejeriță fiind chiar martor în dosarul lui Mocioalcă.”, Rise Project, „Cele patru întrebări la care nu răspunde șeful DNA”, octombrie 2025

„Familia Bejeriță a construit, alături de grupul imobiliar Eden, blocurile premium din Pipera, unde șeful DNA a cumpărat apartament la preț de ofertă specială. [...] Alianța financiară cu familia procurorului, care ar trebui să combată crima organizată din județ, este relevantă în contextul în care ambele afaceri înghit sistematic fluxuri mari de bani publici.”, Rise Project, „Familia dintre mafie și antimafie”, octombrie 2025

IV.2.3. Implicații asupra cauzei 159/306/P/2024

Configurația factuală documentată public se prezintă, în sinteză, după cum urmează:

- Ion Bejeriță, beneficiar economic principal al schemei de intermediere care face obiectul componente Bejeriță din prezenta cauză, fin de cununie al domnului Ion Mocioalcă, vicepreședinte al Curții de Conturi a României;
- Ion Mocioalcă, vicepreședinte al Curții de Conturi a României (instituție constituțională cu competențe directe asupra controlului fondurilor publice/europene utilizate în proiectele de infrastructură vizate de componenta Bejeriță), vizat de un dosar de corupție clasat de DNA cu 4 zile înainte de numirea sa în funcție, instituție unde a fost angajată ulterior, în condiții documentate public ca atipice, fiica șoferului procurorului-șef DNA Voineag;
- Marius Voineag, procuror-șef DNA în mandatul anterior (până la 31.03.2026), vecin cu Mocioalcă în ansamblul Cortina North, achizitor de apartament în ansamblul Cortina 126 ridicat în parteneriat de Eden Capital cu EMV-UTIL (firma lui Bejeriță), intervenient instituțional într-un proces care vizau accesul denunțatorului la ordonanța de clasare a lui Mocioalcă;
- Alex Florența, Procuror General al României în mandatul anterior (până la 31.03.2026), semnatar personal al adresei nr. 3254/E/2026 prin care s-a comunicat oficial Ministerului Justiției și, prin acesta, Parlamentului României, soluția procedurală descrisă în Secțiunea III, soluție cu efect obiectiv de diminuare a eficienței urmăririi penale în privința triumphiului Mocioalcă–Bejeriță în zona de competență a sa instituțională (PÎCCJ, Secția de urmărire penală).

Subsemnatul invoc aceste elemente în considerarea caracterului lor de notorietate publică susținută de surse jurnalistice multiple, independente și concordante, care impun verificări instituționale, în opinia subsemnatului, din partea actualei conduceri a Parchetului General cu privire la potențialul conflict de interese instituțional și posibila incidență a acestor relații asupra modului în care a fost instrumentată cauza 159/306/P/2024, în special asupra deciziei de a clasa componenta de abuz în serviciu, de a ignora componenta de delapidare și de a redeclina cauza la o unitate de parchet de circumscripție locală, soluție al cărei efect obiectiv este prelungirea pe termen nedeterminat a unei investigații care, dacă ar fi fost instrumentată corespunzător, ar fi vizat nominal persoane situate în arhitectura instituțională descrisă mai sus.

IV.2.4. Încălcarea aparentă a obligației de abținere a magistratului

Cadrul deontologic aplicabil magistraților din România, sintetizat în Codul deontologic al magistraților (aprobat prin Hotărârea CSM nr. 328/2005, cu modificările ulterioare), consolidat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind aparența imparțialității (cauzele Piersack c. Belgiei, De Cubber c. Belgiei, Micallef c. Maltei, Kyprianou c. Ciprului) și de Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei privind judecătoria (independență, eficiență și responsabilități), impune magistratului obligația imperativă de abținere nu doar atunci când există un conflict de

interese efectiv, ci și atunci când împrejurările obiective sunt de natură să creeze o aparență de afectare a imparțialității, conform doctrinei consacrate „nu este suficient ca justiția să fie făcută; trebuie ca ea să fie și văzută că este făcută”.

În cazul concret, în considerarea elementelor de notorietate publică sintetizate în cronologia de la pct. IV.2.1, și în special: (i) atribuirea publică a începerii dosarului 2819/115/2016 împotriva lui Bejeriță chiar Parchetului General, structură pe care domnul Alex Florența a condus-o ulterior; (ii) parcursul procesual al acestui dosar, ajuns la a 81-a amânare consecutivă pe rolul Tribunalului Reșița, pe parcursul căruia conduita procurorilor Parchetului General în susținerea acuzării, sub mandatul de Procuror General al domnului Alex Florența, constituie o componentă a aprecierii eficienței instituționale în prevenirea prescripției unei cauze de evaziune fiscală și spălare de bani de această amploare; (iii) configurația Bejeriță–Mocioalcă–Voineag documentată public. Semnătura domnului Alex Florența pe adresa nr. 3254/E/2026, prin care a fost validată instituțional soluția de clasare/redeclinare din 12.02.2026, ar fi impus, conform standardelor europene de etică profesională a magistraților, abținerea de la orice act care ar fi putut afecta ori crea o aparență de afectare a imparțialității procurorului general, cu transmiterea cauzei spre validare unui alt magistrat ierarhic competent, neafat în aparența unui conflict de interese instituțional.

Stabilirea încălcării deliberate a acestei obligații revine exclusiv Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurilor sale specifice. Subsemnatul constat, însă, că împrejurările obiective documentate public erau, la data de 12.02.2026, de natură să creeze o aparență de afectare a imparțialității, ceea ce, conform standardelor europene aplicabile, este suficient pentru a impune obligația de abținere, independent de existența sau inexistența unui conflict de interese efectiv, subiectiv asumat sau probat.

IV.3. O profesiune de credință și un apel la funcționarea instituțiilor

Subsemnatul, parlamentar la primul mandat după 21 de ani de carieră în controlul financiar extern al statului, mărturisesc deschis că, în pofida elementelor descrise mai sus și a tipologiei recurente de eșec instituțional pe care experiența profesională m-a învățat să o recunosc, mă încăpățânez încă, poate cu o anumită naivitate civică, să cred că instituțiile abilitate ale statului român mai funcționează, sau, mai exact, că pot încă să funcționeze, atunci când la conducerea lor se află oameni dispuși să le restabilească rolul constituțional.

Această încăpățânare, asumată cu deplină luciditate, este chiar motivul pentru care vă adresez prezenta revenire actualei conduceri a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și nu unei alte instanțe. Este un act de încredere instituțională, nu o naivitate juridică. Subsemnatul cunosc perfect căile procedurale paralele, plângerea în temeiul art. 339–341 CPP, sesizarea Inspecției Judiciare a CSM și celelalte mecanisme legale de remediere, și înțeleg să le exercit, dacă va fi necesar. Înainte de a recurge însă la mecanisme externe de remediere, am considerat de datoria mea instituțională să ofer Parchetului General oportunitatea de a-și examina și de a-și restabili propria credibilitate, prin reanalizarea unei cauze instrumentate, în opinia subsemnatului, cu vădită deficiență sub mandatul anterior.

Dacă această încredere se va dovedi neîntemeiată, voi consemna public acest fapt, alături de toate elementele descrise în prezenta revenire, ca pe un nou punct dintr-un şir, regretabil de lung, de eşecuri instituţionale ale statului român în confruntarea cu fenomenul de captură instituţională, şi voi acţiona în consecinţă, prin toate căile legale care îmi stau la dispoziţie în calitate de deputat, de denunţător şi de cetăţean.

V. CONTEXTUL INSTITUȚIONAL ACTUAL

Subsemnatul iau act de faptul că, la data prezentei reveniri, domnul Alex Florența nu mai exercită funcția de Procuror General al României, mandatul său încheindu-se la data de 31 martie 2026.

De asemenea, iau act, din informațiile publice oficiale, că Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii NU a reușit, după patru runde succesive de vot (11 martie, 24 martie și runda finală din 31 martie 2026), să acorde avizul favorabil propunerii ministrului justiției de numire a domnului Alex Florența în funcția de procuror-șef adjunct al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), votul rămânând în mod constant la balotaj 3–3 până la expirarea termenului legal de 30 de zile, situație care, în opinia subsemnatului, poate fi interpretată ca exprimând rezerve ale corpului profesional al procurorilor cu privire la capacitatea managerială a fostului procuror general.

Subsemnatul îmi exprim convingerea că, odată cu părăsirea înaltei funcții de Procuror General al României, modul de gestionare a cauzei 159/306/P/2024 ridică, în opinia subsemnatului, serioase semne de întrebare privind standardul managerial și profesional aplicat în mandatul anterior, semne de întrebare a căror substanță este confirmată indirect de chiar votul repetat al Consiliului Superior al Magistraturii. Această împrejurare îmi întărește încrederea că noua conducere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție va analiza cu obiectivitate deplină modul în care a fost instrumentat dosarul 159/306/P/2024.

VI. SOLICITĂRI

Rezumat executiv:

Prezenta revenire are ca obiect trei deficiențe majore în soluționarea întrebării parlamentare nr. 4024A/11.02.2026: (i) necomunicarea către subsemnatul, în calitate de denunțător, a ordonanței de clasare din 12.02.2026, contrar obligației prevăzute expres de art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală; (ii) declinarea nelegală a competenței către o unitate de parchet inferioară (Parchetul de pe lângă Judecătoria Făget), în pofida depășirii pragului legal pentru competența obligatorie a Direcției Naționale Anticorupție; (iii) omiterea totală a componentei Bejeriță, schema sistemică de intermediere nejustificată pe 5 proiecte majore de infrastructură din județul Timiș, care constituia obiectul principal al întrebării parlamentare. Această omisiune totală echivalează cu lipsa unui răspuns la obiectul principal al controlului parlamentar.

În considerarea celor expuse, în temeiul art. 112 din Constituția României, al art. 5 alin. (1) și (3) din Legea nr. 304/2022 privind atribuțiile Ministerului Justiției, al art. 289–290 din Codul de procedură

penală, al art. 339–341 din Codul de procedură penală (cu privire la calea procedurală pe care o voi exercita separat), precum și al obligațiilor ce îmi revin în exercitarea controlului parlamentar, SOLICIT Ministerului Justiției și informez, spre luare la cunoștință, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la următoarele:

1. REEVALUAREA INTEGRALĂ a modului de instrumentare a cauzei la nivelul Secției de urmărire penală a PÎCCJ, sub coordonarea actualei conduceri a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu analizarea în mod expres a:
 - componentei de delapidare (art. 295 CP), care nu a fost analizată în ordonanța din 12.02.2026, deși era expres descrisă în denunțul formulat la 05.03.2025;
 - componentei privind funcționarii Curții de Conturi (art. 267, 269, 297 CP, Busuioc Mihai, Lazăr Sorin), care formează obiectul plângerii din 12.03.2026 și care NU putea fi soluționată prin ordonanța anterioară din 12.02.2026;
 - componentei privind potențialele fapte de corupție și asimilate corupției (Legea nr. 78/2000), prin examinarea posibilei incidențe a relațiilor de notorietate publică descrise în Secțiunea IV.2 asupra modului de instrumentare a cauzei sub mandatul anterior;
 - competenței legale obligatorii, DNA pentru componenta Bethausen, având în vedere prejudiciul de 14.686.650 lei calculat de subsemnatul pe baza documentelor tehnice și a constatărilor de control (depășind de aproximativ 14 ori pragul de 200.000 EUR prevăzut de art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 43/2002), la care se adaugă straturile suplimentare necuantificate de prejudiciu descrise în Secțiunea III.3 lit. b), și calitatea de funcționari publici a făptuitorilor;
 - recalificării juridice a faptelor pentru includerea art. 367 Cod penal (grup infracțional organizat) și a art. 295 Cod penal (delapidare), în considerarea elementelor de fapt descrise în Secțiunea III.3 lit. c);
 - recunoașterii calității procesuale de denunțator a subsemnatului și comunicării integrale a ordonanței de clasare din 12.02.2026, în temeiul art. 316 alin. (1) Cod procedură penală.
2. CLARIFICAREA SITUAȚIEI PROCEDURALE A COMPONENTEI BEJERIȚĂ, schema sistemică de intermediere nejustificată în aprovizionarea cu agregate minerale pentru cele 5 proiecte majore de infrastructură din județul Timiș (Autostrada A1 Margina–Holdea, Centura de Sud Timișoara, CF Timișoara–Lugoj–Caransebeș, Varianta Vest Timișoara/Mahle–Săcălaz și Autostrada A9 Remetea Mare–Jebel), care formează obiectul sesizării subsemnatului din 24.02.2026 și constituie obiectul principal al întrebării parlamentare nr. 4024A/2026, aspect omis în totalitate din răspunsul fostei conduceri PÎCCJ, cu comunicarea oficială a stadiului cercetărilor către subsemnatul, în condițiile și termenele prevăzute de Codul de procedură penală.
3. DEZINVESTIREA Parchetului de pe lângă Judecătoria Făget de cauza 159/306/P/2024/dl, în considerarea regulilor de competență materială și personală obligatorii pentru cauze cu făptuitor identificat având calitatea de ordonator de credite și prejudiciu de această amploare.

4. **EVALUAREA COMPETENȚEI DIICOT** pentru componenta Bethausen, în considerarea calificării ca grup infracțional organizat (art. 367 Cod penal) și a competenței obligatorii prevăzute de art. 12 lit. a) din OUG nr. 78/2016, calificare ignorată în mod nejustificat de ordonanța din 12.02.2026.
5. **INFORMAREA SUBSEMNETULUI**, în calitate de denunțator, cu privire la măsurile dispuse, în condițiile și termenele prevăzute de Codul de procedură penală.
6. **VERIFICĂRI INTERNE** la nivelul Secției de urmărire penală a PÎCCJ cu privire la modul de instrumentare a dosarului 159/306/P/2024 sub mandatul fostei conduceri, inclusiv prin sesizarea Inspecției Judiciare din cadrul CSM dacă elementele identificate justifică acest demers, cu accent pe potențiala incidență a relațiilor de notorietate publică descrise în Secțiunea IV asupra imparțialității deciziei procedurale dispuse la 12.02.2026 și asupra respectării obligației de abținere prevăzute de Codul deontologic al magistraților.

Solicit un răspuns punctual, pe fiecare dintre aspectele enumerate mai sus, în termenul legal prevăzut pentru întrebările parlamentare.

VII. PRECIZĂRI FINALE

Prezenta revenire este transmisă în considerarea încrederii subsemnatului în capacitatea Ministerului Justiției de a-și exercita atribuțiile legale de coordonare a sistemului judiciar și a actualei conduceri a Parchetului General, în persoana doamnei Procuror General Cristina Chiriac, de a restabili rigoarea procedurală și standardul profesional adecvat unei instituții fundamentale a statului de drept.

Mențin în mod expres, ca obiect autonom care nu a fost niciodată analizat de Secția de urmărire penală a PÎCCJ, plângerea penală din 12.03.2026 împotriva domnilor Busuioc Mihai, Lazăr Sorin, primarului Lihoni Ioan și responsabililor Camerei de Conturi Arad, de competența exclusivă a Parchetului General.

Reiterez, totodată, fără echivoc, că aștept rezultatele cercetărilor privind sesizarea din 24.02.2026 (componenta Bejeriță), sesizare care formează obiectul principal al întrebării parlamentare nr. 4024A/11.02.2026. Voi monitoriza în continuare, prin toate căile legale de care dispun, evoluția cercetărilor pe această componentă, până la stabilirea adevărului judiciar.

Prezenta revenire este formulată cu respectarea principiilor legalității, bunei-credințe și loialității instituționale, având ca unic scop clarificarea unei situații de interes public major și asigurarea funcționării corespunzătoare a mecanismelor statului de drept.

Solicit răspuns în scris în termenul legal.

Cu deosebită considerație,

Deputat Florin-Cornel POPOVICI,
Circumscripția electorală nr. 37 Timiș